

Poznań, dnia 3.07.2026 r.

PROTOKÓŁ

posiedzenia Komisji Habilitacyjnej, powołanej uchwałą Rady Naukowej Instytutu Genetyki Człowieka PAN w Poznaniu z dnia **2 marca 2026** w celu podjęcia uchwały zawierającej opinię w sprawie nadania lub odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego **dr Agnieszce Malcher**

W dniu 25 czerwca 2026 r. w Instytucie Genetyki Człowieka PAN w Poznaniu, przy ul. Strzeszyńskiej 32, odbyło się posiedzenie Komisji Habilitacyjnej w związku z postępowaniem o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego dr Agnieszce Malcher. Posiedzenie przeprowadzono w formie zdalnej przy pomocy platformy ZOOM. W posiedzeniu udział wzięli wszyscy Członkowie Komisji w składzie:

1. Przewodniczący Komisji: prof. dr hab. Jerzy Bolesław Sadowski z Akademii Wychowania Fizycznego w Warszawie
2. Recenzent: dr hab. Damian Kamil Gawęł z Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego w Warszawie
3. Recenzent: dr hab. Joanna Pancewicz z Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku
4. Recenzent: dr hab. Agnieszka Pollak z Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego
5. Recenzent: prof. dr hab. Małgorzata Kotula-Balak z Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie
6. Sekretarz Komisji: dr hab. Katarzyna Iżykowska z Instytutu Genetyki Człowieka PAN
7. Członek Komisji: dr hab. Kamila Kusz-Zamelczyk z Instytutu Genetyki Człowieka PAN

Posiedzenie podzielone było na trzy części:

- I. Część publiczna 1
- II. Część zamknięta
- III. Część publiczna 2

Przewodniczący Komisji Habilitacyjnej prof. dr hab. Jerzy Sadowski otworzył posiedzenie, powitał członków Komisji, Kandydatkę oraz pozostałych uczestników kolokwium habilitacyjnego. Sekretarz Komisji, na podstawie listy obecności, stwierdził, że w posiedzeniu uczestniczy 7 z 7 członków Komisji Habilitacyjnej, co oznacza, że Komisja obraduje w pełnym składzie zapewniającym wymagane quorum i jest zdolna do podejmowania uchwał. Przystąpiono do realizacji porządku obrad. Sekretarz Komisji poinformował, że wszyscy członkowie Komisji Habilitacyjnej otrzymali komplet dokumentacji dotyczącej postępowania habilitacyjnego Pani dr Agnieszki Malcher, obejmującej w szczególności wnioszek habilitacyjny, autoreferat, wykaz osiągnięć naukowych, dydaktycznych i organizacyjnych oraz recenzje sporządzone przez recenzentów. Członkowie Komisji potwierdzili zapoznanie się z przekazaną dokumentacją. Przewodniczący Komisji zwrócił się do członków Komisji z pytaniem, czy istnieją jakiegokolwiek przesłanki formalne uniemożliwiające podjęcie uchwały w sprawie nadania lub odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego. Członkowie Komisji nie zgłosili żadnych zastrzeżeń ani przeszkód formalnych. Stwierdzono, że nie istnieją okoliczności uniemożliwiające dalsze prowadzenie postępowania habilitacyjnego. Sekretarz Komisji przedstawił przebieg kariery naukowej i zawodowej Pani dr Agnieszki Malcher, w tym przebieg wykształcenia i kariery zawodowej, jej doświadczenie stażowe oraz główne kierunki badań dotyczące genetycznych podstaw zaburzeń spermatogenezy wraz z informacją o dorobku publikacyjnym, projektowym i aktywności dydaktyczno-organizacyjnej. Następnie przewodniczący Komisji otworzył kolokwium habilitacyjne.

Pani dr Agnieszka Malcher przedstawiła osiągnięcia naukowe stanowiące podstawę postępowania habilitacyjnego pt. „Nowe geny i warianty genetyczne w zaburzeniach spermatogenezy – aspekty diagnostyczne, prognostyczne i terapeutyczne”. Po zakończeniu prezentacji Przewodniczący otworzył dyskusję. Członkowie Komisji Habilitacyjnej oraz uczestnicy kolokwium zadawali Kandydatce pytania dotyczące przedstawionych osiągnięć naukowych, ich znaczenia dla rozwoju dyscypliny oraz planów dalszych badań.

Jako pierwszy głos zabrał **dr hab. Damian Gawęł**, który zapytał, czy wykryte geny *ESX1* oraz *TKTL1* biorą udział również w innych procesach biologicznych poza spermatogenezą. Habilitantka odpowiedziała, że w przypadku genu *ESX1* jego funkcje nie zostały dotychczas dobrze poznane. Natomiast gen *TKTL1* jest związany z procesami nowotworzenia i proliferacji komórek nowotworowych. Profesor Gawęł dopytał, czy dla tych genów opisano jakiekolwiek mutacje. Habilitantka odpowiedziała, że nie zidentyfikowano istotnych mutacji, jednak w badaniach odnotowano podwyższoną ekspresję genu *TKTL1*.

W drugiej kolejności pytanie zadała Pani **dr hab. Joanna Pancewicz**, która zapytała, czy badano wpływ zidentyfikowanych wariantów na ekspresję genów u pacjentów, u których wykryto analizowane mutacje. Habilitantka odpowiedziała, że takie analizy zostały przeprowadzone, jednak ich wyniki nie zostały uwzględnione w prezentowanym osiągnięciu habilitacyjnym. Wyjaśniła, że w przypadku genu *TKTL1* wykonano badania na materiale pochodzącym z tkanki gonady męskiej pacjentów będących nosicielami zidentyfikowanych wariantów. Uzyskane wyniki wykazały obniżoną ekspresję genu zarówno na poziomie mRNA, ocenianą metodą PCR w czasie rzeczywistym, jak i na poziomie białka, analizowaną metodą Western blot.

Następnie głos zabrała **dr hab. Agnieszka Pollak**, która zapytała, dlaczego wykryte warianty, mimo że zlokalizowane w regionach kodujących, nie zostały zidentyfikowane w analizie WES a dopiero w badaniu WGS. Habilitantka odpowiedziała, że analiza WES opiera się na wykorzystaniu sond hybrydizacyjnych, co może skutkować nierównomiernym pokryciem sekwencji i brakiem pełnej reprezentacji niektórych regionów kodujących. Wskazała również, że w przypadku WGS uzyskuje się dłuższe fragmenty sekwencji, które łatwiej jednoznacznie przyporządkować do odpowiednich regionów genomu. Podsumowując, głównym powodem według habilitantki było bardziej jednolite pokrycie za pomocą WGS.

prof. dr hab. Małgorzata Kotula-Balak zapytała o potencjalne mechanizmy działania markera predykcyjnego *HLA-DQB1*, w szczególności w kontekście istnienia bariery krew-jądro. Habilitantka odpowiedziała, że mechanizm działania najprawdopodobniej wiąże się z procesami wpływającymi na funkcjonowanie bariery krew-jądro oraz szeroko pojętą regulacją układu immunologicznego. Wskazała, że w trakcie realizacji pracy doktorskiej obserwowała u pacjentów z azoospermią podwyższone poziomy interleukin oraz zwiększoną ekspresję genów związanych ze stanem zapalnym, co może sugerować udział procesów zapalnych w patogenezie zaburzeń spermatogenezy. Podkreśliła jednocześnie, że zagadnienie wymaga dalszych badań w celu pełnego wyjaśnienia mechanizmów leżących u podstaw obserwowanych zależności.

W trakcie dyskusji Sekretarz Komisji **dr hab. Katarzyna Iżykowska** zapytała o możliwość wykorzystania markera prognostycznego *HLA-DQB1* w praktyce klinicznej oraz o to, czy Habilitantka planuje przeprowadzenie jego walidacji na większej grupie pacjentów w celu umożliwienia wdrożenia tego markera do diagnostyki klinicznej. Pani dr Agnieszka Malcher odpowiedziała, że przeprowadzenie walidacji markera *HLA-DQB1* na większej kohorcie pacjentów znajduje się w planach zespołu badawczego. Podkreśliła również, że planowane jest ubieganie się o finansowanie takich badań w

ramach konkursów organizowanych przez Agencja Badań Medycznych, co umożliwi realizację kolejnego etapu prac i ocenę potencjału wdrożeniowego uzyskanych wyników.

Pani dr hab. Kamila Kusz-Zamelczyk nawiązała do ostatniej, piątej publikacji prezentowanej podczas kolokwium. Zwróciła uwagę, że dwa geny, *ESX1* oraz *TKTL1*, których warianty w publikacji pierwszej zostały opisane jako zasocjowane z azoospermią nieobstrukcyjną, w jądrach osób z zespołem całkowitej niewrażliwości na androgeny wykazują różnice w ekspresji pomiędzy osobami, u których wykryto mutacje genu *AR*, a osobą bez mutacji *AR*. Pani Profesor zapytała, czy wyżej wspomniana obserwacja sugeruje, iż ekspresja *ESX1* i *TKTL1* jest regulowana przez receptor androgenowy. Habilitantka odpowiedziała, że obserwowane zależności mogą to sugerować, lecz konieczne są dalsze badania, by potwierdzić, że geny te są bezpośrednio regulowane przez *AR*.

Po zakończeniu pytań zadawanych przez wszystkich członków Komisji Habilitacyjnej Przewodniczący zwrócił się do pozostałych uczestników kolokwium habilitacyjnego z pytaniem, czy chcieliby zabrać głos lub zadać Kandydatce dodatkowe pytania.

Głos zabrał **prof. Maciej Kurpisz**, który zadał pytanie dotyczące ograniczeń stosowania komórek linii TCam-2 w badaniach nad spermatogenezą. Habilitantka odpowiedziała, że komórki TCam-2 nie odzwierciedlają w pełni procesu spermatogenezy, a jedynie reprezentują markery charakterystyczne dla wczesnych etapów tego procesu. Podkreśliła, że nie stanowią one idealnego modelu badawczego, a obecnie nie istnieje w pełni adekwatny model eksperymentalny odwzorowujący spermatogenezę *in vitro*. Wskazała, że komórki TCam-2 oraz hTPC są aktualnie wykorzystywanymi modelami w prowadzonych badaniach, jednak trwają prace nad opracowaniem bardziej zaawansowanego i wiarygodnego modelu eksperymentalnego.

Po zakończeniu dyskusji Przewodniczący zamknął część publiczną kolokwium habilitacyjnego oraz poinformował o przejściu Komisji do części niejawnej posiedzenia.

Przewodniczący komisji **prof. dr hab. Jerzy Sadowski** rozpoczął zamkniętą część posiedzenia zgodnie z porządkiem obrad. Poprosił o przedstawienie recenzji oraz opinii członków komisji zgodnie z przedstawioną powyżej kolejnością.

Jako pierwszy swoją recenzję przedstawił **dr hab. Damian Gawęł**. W swojej wypowiedzi podkreślił, że przedstawiona kandydatura do stopnia doktora habilitowanego zasługuje na bardzo wysoką ocenę. Zwrócił uwagę na dotychczasowy przebieg kariery naukowej Habilitantki, w tym uzyskanie stopnia doktora, odbycie stażu naukowego w Instytucie Maxa Plancka oraz otrzymanie stypendium EMBO. Wysoko ocenił również aktywność Habilitantki w zakresie pozyskiwania środków finansowych na badania, wskazując na realizację dwóch projektów badawczych: grantu PRELUDIUM przed uzyskaniem stopnia doktora oraz grantu SONATA po doktoracie. Podkreślił także jej udział wykonawczy w innych projektach badawczych, potwierdzony odpowiednim dorobkiem publikacyjnym. Recenzent zaznaczył, że Habilitantka aktywnie współpracuje z zagranicznymi ośrodkami naukowymi, w tym z jednostkami w Stanach Zjednoczonych, oraz jest autorką licznych publikacji naukowych, z których zdecydowana większość stanowi prace oryginalne. Stwierdził, że dotychczasowe osiągnięcia świadczą o wysokiej aktywności naukowej Habilitantki, jej pełnej samodzielności w prowadzeniu badań oraz zdolności do skutecznego pozyskiwania finansowania na realizację autorskich projektów badawczych. W ocenie Recenzenta przedstawiony dorobek w pełni spełnia wymagania stawiane kandydatom ubiegającym się o stopień doktora habilitowanego. Oceniając osiągnięcie naukowe stanowiące podstawę postępowania habilitacyjnego, Recenzent zwrócił uwagę, że obejmuje ono cykl pięciu publikacji, z których cztery zostały opublikowane w czasopismach znajdujących się w pierwszym kwartyle (Q1), a jedna w czasopiśmie z trzeciego kwartyle (Q3). Podkreślił, że wiodący udział Habilitantki w powstaniu tych prac został jednoznacznie udokumentowany. Wskazał również, że przedstawiona tematyka

badawcza dotyczy istotnego problemu o znaczeniu społecznym i klinicznym. W podsumowaniu oceny osiągnięcia naukowego Recenzent podkreślił, że uzyskane wyniki mają charakter translacyjny. Zaznaczył, że Habilitantka zidentyfikowała nowe geny oraz warianty molekularne istotne dla lepszego poznania etiologii nieobstrukcyjnej azoospermii. Podkreślił wysoką oryginalność prowadzonych badań, które przyczyniają się do pogłębienia wiedzy dotyczącej interakcji genetycznych oraz funkcji poszczególnych genów w procesie spermatogenezy. Zdaniem Recenzenta uzyskane odkrycia posiadają istotny potencjał aplikacyjny i mogą przyczynić się zarówno do opracowywania nowych strategii terapeutycznych, jak i do prognozowania skuteczności już stosowanych metod leczenia. Oceniając pozostały dorobek naukowy Habilitantki, Recenzent stwierdził, że został on bardzo dobrze przedstawiony w autoreferacie. Zwrócił uwagę na udział Habilitantki w licznych projektach badawczych, obejmujących m.in. badania nad proteomem plemnika, komórkami macierzystymi oraz związkiem niepłodności męskiej z występowaniem wariantów receptora androgenowego. W zakresie działalności dydaktycznej Recenzent również wysoko ocenił aktywność Habilitantki. Wskazał na jej zaangażowanie w kształcenie młodych naukowców, pełnienie funkcji promotorki pomocniczej w przewodach doktorskich oraz opiekę nad pracami magisterskimi i licencjackimi. Podkreślił jej troskę o rozwój studentów i młodych badaczy, prowadzenie warsztatów oraz stałe podnoszenie własnych kwalifikacji, m.in. poprzez udział w programie Erasmus+ i zagranicznych stażach szkoleniowych. Docenił także jej aktywność organizacyjną w macierzystej jednostce, w tym udział w Radzie Programowej IGCz oraz Radzie Młodych Naukowców. W końcowej części swojej wypowiedzi Pan Profesor stwierdził, że dr Agnieszka Malcher spełnia ustawowe wymagania stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego. Pozytywnie ocenił wniosek habilitacyjny i zwrócił się do Wysockiej Rady Naukowej IGCz PAN o dopuszczenie dr Agnieszki Malcher do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

Następnie swoją recenzję przedstawiła **dr hab. Joanna Pancewicz**, koncentrując się na najważniejszych wnioskach wynikających z przeprowadzonej oceny dorobku naukowego Habilitantki. Recenzentka podkreśliła, że przedstawiony cykl publikacji jest bardzo spójny, logicznie zaplanowany oraz posiada istotną wartość naukową. W swojej ocenie wskazała, że Habilitantka wykazała się bardzo dobrą znajomością i umiejętnością stosowania zaawansowanych metod badawczych. Podkreśliła, że prowadzone przez nią badania wnoszą istotny wkład zarówno do rozwoju nauk podstawowych, jak i medycyny translacyjnej oraz klinicznej. Wszystkie publikacje wchodzące w skład cyklu habilitacyjnego oceniła bardzo pozytywnie. Za kluczowe osiągnięcie naukowe Habilitantki Pani Profesor uznała wykazanie istnienia wspólnego wzorca ekspresji genów w rzadkim zespole CAIS, niezależnie od pierwotnej przyczyny genetycznej tego schorzenia. W podsumowaniu swojej recenzji stwierdziła, że osiągnięcie naukowe dr Agnieszki Malcher ma charakter wybitny i w pełni spełnia ustawowe wymagania stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego. Pozytywnie zaopiniowała wniosek habilitacyjny i zwróciła się do Rady Naukowej o kontynuowanie kolejnych etapów postępowania habilitacyjnego.

Następnie swoją recenzję przedstawiła **dr hab. Agnieszka Pollak**, która podkreśliła wyjątkową staranność przygotowania autoreferatu Habilitantki. W ocenie Recenzentki sposób przedstawienia dorobku naukowego świadczy o bardzo wysokim poziomie merytorycznym i organizacyjnym pracy dr Agnieszki Malcher oraz zasługuje na szczególne uznanie. Oceniając osiągnięcie naukowe stanowiące podstawę postępowania habilitacyjnego, Recenzentka wskazała, że w pełni spełnia ono wymagania ustawowe. Podkreśliła wysoką spójność tematyczną cyklu publikacji oraz jego wartość naukową, zaznaczając, że przedstawione badania obrazują kompletny proces naukowy – od identyfikacji określonych zjawisk i mechanizmów, poprzez ich walidację funkcjonalną, aż po ocenę aspektów prognostycznych. Uznała ten zakres badań za szczególnie cenny. Szczególną uwagę zwróciła na publikację nr 4 wchodzącą w skład cyklu, w której przedstawiono podejście umożliwiające bardziej

racjonalne planowanie i optymalizację leczenia hormonalnego. W ocenie Recenzentki osiągnięcie naukowe Habilitantki stanowi istotny wkład w rozwój dyscypliny oraz spełnia ustawowy warunek stawiany kandydatom ubiegającym się o stopień doktora habilitowanego. Odnosząc się do pozostałego dorobku naukowego i badawczego, Pani Profesor określiła go jako wybitny i ponadprzeciętny na tym etapie kariery naukowej. Podkreśliła liczne wystąpienia konferencyjne, skuteczne pozyskiwanie finansowania na badania, a także zagraniczne staże naukowe, które zaowocowały wartościowymi publikacjami. Zwróciła również uwagę na współpracę Habilitantki z prywatnymi klinikami, wskazując, że stanowi ona ważny pomost pomiędzy działalnością naukową a praktyką kliniczną oraz przyczynia się do skutecznego transferu wiedzy. W zakresie działalności dydaktycznej Recenzentka wysoko oceniła zaangażowanie Habilitantki, w tym pełnienie funkcji promotorki pomocniczej w dwóch przewodach doktorskich, liczne promotorstwa prac magisterskich oraz szeroką aktywność w różnych obszarach kształcenia i opieki nad młodymi naukowcami. W końcowej części swojej recenzji Pani Profesor, opierając się na przedstawionej dokumentacji, stwierdziła, że dr Agnieszka Malcher spełnia wszystkie wymagania ustawowe stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego. Podkreśliła wysoką wartość naukową osiągnięcia habilitacyjnego, jego spójność oraz znaczenie całokształtu dorobku Habilitantki i wystąpiła z wnioskiem o wyróżnienie osiągnięcia naukowego. Przewodniczący Komisji Habilitacyjnej wyjaśnił, że wniosek o wyróżnienie nie może być przedmiotem głosowania na tym etapie postępowania, ponieważ dla jego rozpatrzenia wymagane byłoby przedstawienie trzech takich wniosków w ramach recenzji.

Następnie swoją recenzję przedstawiła **prof. dr hab. Małgorzata Kotula-Balak**. Recenzentka wyraziła zgodność z wcześniejszymi ocenami przedstawionymi przez pozostałych członków Komisji i wskazała, że jej ocena została przygotowana na podstawie przedłożonej dokumentacji. Podkreśliła jednak, że dzisiejsze wystąpienie Habilitantki stanowiło dodatkowe potwierdzenie jej wysokiej dojrzałości naukowej. W ocenie Pani Profesor dorobek naukowy dr Agnieszki Malcher jest rzetelny, kompleksowy, ukierunkowany oraz nowatorski. Zwróciła uwagę, że osiągnięcie habilitacyjne stanowi zbiór wartościowych prac z zakresu andrologii oraz medycyny regeneracyjnej, a przedstawione badania potwierdzają wysokie kompetencje merytoryczne, badawcze i techniczne Habilitantki. Recenzentka podkreśliła, że dr Agnieszka Malcher jest bardzo dobrze przygotowaną osobą do samodzielnego funkcjonowania w środowisku naukowym i prowadzenia niezależnych badań. Zaznaczyła, że Habilitantka przez wiele lat rozwijała swoje kompetencje pod kierunkiem eksperta w obu wspomnianych obszarach badawczych, prof. dr. hab. Macieja Kurpisa, a następnie samodzielnie podjęła realizację własnych projektów naukowych. Wskazała, że podejmowane przez Habilitantkę kierunki badawcze wzajemnie się uzupełniają, a szczególnie istotnym obszarem dalszych badań są spermatogonialne komórki macierzyste, które mogą mieć znaczenie dla opracowywania nowych strategii przeciwdziałania niepłodności. Odnosząc się do planów naukowych Habilitantki, Recenzentka podkreśliła, że posiada ona odpowiednie kompetencje i możliwości do ich realizacji. Zwróciła uwagę na jej skuteczność w pozyskiwaniu finansowania badań, aktywną współpracę z ośrodkami zagranicznymi, innowacyjność proponowanych kierunków badawczych oraz dobre przygotowanie organizacyjne. Pani Profesor zaznaczyła również znaczenie działalności dydaktycznej Habilitantki, mimo, że obszar ten nie stanowił głównego elementu oceny w postępowaniu habilitacyjnym. Podkreśliła zaangażowanie dr Agnieszki Malcher w kształcenie studentów, wskazując, że jest to szczególnie wartościowe, ponieważ Habilitantka prowadzi działalność naukową w strukturach Polskiej Akademii Nauk, a nie w typowym ośrodku dydaktycznym. W podsumowaniu swojej wypowiedzi Recenzentka stwierdziła, że dr Agnieszka Malcher funkcjonuje w środowisku naukowym w sposób odpowiadający oczekiwaniom wobec osoby posiadającej stopień doktora habilitowanego. Oceniała, że przedstawiony dorobek w pełni odpowiada wymaganiom stawianym w postępowaniu awansowym i wyraziła wniosek o dalsze procedowanie postępowania w sprawie nadania dr Agnieszce Malcher

stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauki medyczne.

Następnie Przewodniczący Komisji zwrócił się do pozostałych członków Komisji z prośbą o przedstawienie swoich opinii. Jako pierwsza głos zabrała Sekretarz Komisji, **dr hab. Katarzyna Iżykowska**, która podkreśliła, że przedstawione osiągnięcie naukowe stanowi bardzo spójny i konsekwentnie rozwijany cykl badań, a na szczególne uznanie zasługuje fakt, że Habilitantka odegrała wiodącą rolę we wszystkich pracach składających się na osiągnięcie naukowe - we wszystkich publikacjach była pierwszą autorką, a w czterech z nich pełniła również funkcję autora korespondującego. Świadczy to o wysokiej samodzielności naukowej Habilitantki, jej zaangażowaniu oraz znaczącym wkładzie w opracowanie koncepcji badań, ich realizację, a także interpretację uzyskanych wyników. Pani Sekretarz zwróciła uwagę na szeroki zakres i kompleksowość prowadzonych badań, łączących nowoczesne analizy genetyczne z badaniami funkcjonalnymi. W jej ocenie takie podejście nadaje uzyskanym wynikom szczególną wartość poznawczą oraz stwarza możliwości ich dalszego wykorzystania w praktyce klinicznej. Podkreśliła również znaczenie zaangażowania Habilitantki w rozwijanie współpracy naukowej z ośrodkami krajowymi i zagranicznymi oraz w pozyskanie i wykorzystanie unikatowego materiału klinicznego, co wymagało dużej konsekwencji, doświadczenia oraz bardzo dobrej organizacji pracy. Odnosząc się do pozostałej aktywności naukowej Habilitantki, Pani Sekretarz wskazała na szerokie zainteresowania badawcze dr Agnieszki Malcher, jej aktywność w realizacji projektów naukowych, zaangażowanie w kształcenie młodych naukowców oraz rozwój własnego warsztatu badawczego poprzez udział w stażach i współpracę międzynarodową. W podsumowaniu swojej wypowiedzi stwierdziła, że całokształt przedstawionego dorobku wskazuje na Habilitantkę jako dojrzałą, samodzielną i zaangażowaną badaczkę, która wniosła istotny wkład w rozwój reprezentowanej dyscypliny. W jej ocenie przedstawione osiągnięcia w pełni uzasadniają pozytywną ocenę dorobku naukowego dr Agnieszki Malcher.

Następnie głos zabrała członkini Komisji, **dr hab. Kamila Kusz-Zamelczyk**. W swojej wypowiedzi stwierdziła, że z pełnym przekonaniem ocenia, iż dr Agnieszka Malcher spełnia wszystkie ustawowe wymagania stawiane kandydatom ubiegającym się o stopień doktora habilitowanego. Odnosząc się do pierwszej przesłanki ustawowej, tj. posiadania stopnia doktora, wskazała, że warunek ten jest w oczywisty sposób spełniony. Odnośnie drugiej przesłanki, dotyczącej osiągnięć naukowych stanowiących istotny wkład w rozwój dyscypliny naukowej, w tym przypadku dyscypliny nauki medyczne, podkreśliła, że w jej opinii zarówno osiągnięcie habilitacyjne przedstawione w autoreferacie oraz podczas kolokwium habilitacyjnego, jak i pozostały dorobek naukowy zaprezentowany w autoreferacie, stanowią znaczący wkład w rozwój reprezentowanej dyscypliny. Oceniając trzecią przesłanką ustawową - istotną aktywność naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni lub instytucji naukowej w szczególności zagranicznej - Pani Profesor podkreśliła odbycie przez Habilitantkę stażu naukowego w Instytucie Maxa Plancka w Berlinie. Zaakcentowała, że pobyt ten przyczynił się nie tylko do rozwoju warsztatu badawczego Habilitantki, w tym zdobycia umiejętności stosowania techniki CRISPR, ale również zaowocował wartościowymi publikacjami naukowymi. W podsumowaniu swojej wypowiedzi Pani Profesor stwierdziła, że dr Agnieszka Malcher spełnia wszystkie ustawowe przesłanki wymagane w postępowaniu habilitacyjnym, i wyraziła pozytywną opinię w sprawie nadania jej stopnia doktora habilitowanego.

Na zakończenie głos zabrał Przewodniczący Komisji, który podsumował przebieg dyskusji oraz przedstawione opinie członków Komisji. Zwrócił uwagę, że oceniany pod względem bibliometrycznym dorobek naukowy Habilitantki osiąga poziom porównywalny ze średnim dorobkiem osób posiadających tytuł profesora. Podkreślił, że zarówno w autoreferacie, jak i podczas prezentacji oraz dyskusji wykazano spełnienie przez dr Agnieszkę Malcher wszystkich ustawowych przesłanek

wymaganych w postępowaniu habilitacyjnym. Przewodniczący zaznaczył, że wszyscy członkowie Komisji zgodnie ocenili kandydaturę bardzo pozytywnie, wskazując na wysoki poziom naukowy, dojrzałość badawczą oraz znaczący wkład Habilitantki w rozwój reprezentowanej dyscypliny. Wyraził życzenie dalszego rozwoju naukowego dr Agnieszki Malcher oraz sukcesów w rozwiązywaniu istotnych problemów badawczych o znaczeniu społecznym.

Następnie Przewodniczący, nawiązując do przyjętego porządku obrad, zwrócił się do członków Komisji z pytaniem, czy zgłaszają propozycje zmian lub uzupełnień do porządku posiedzenia. Wobec braku zgłoszonych uwag porządek obrad pozostał bez zmian.

Przewodniczący zarządził przeprowadzenie głosowania nad uchwałą w sprawie wyrażenia pozytywnej opinii dotyczącej nadania dr Agnieszce Malcher stopnia doktora habilitowanego. Poinformował, że głosowanie ma charakter jawny, a uchwała wymaga podjęcia bezwzględną większością głosów, co oznacza, że liczba głosów „za” musi być większa niż liczba głosów „przeciw” oraz „wstrzymujących się”.

Przewodniczący poinformował, że członkowie Komisji otrzymali projekt uchwały, a następnie zapytał, czy zgłaszają do niego jakiekolwiek uwagi lub propozycje zmian. Wobec braku uwag odczytał treść projektu uchwały. Następnie przystąpiono do głosowania. Przewodniczący zwrócił się do członków Komisji z prośbą o oddanie głosu poprzez podniesienie ręki. W wyniku przeprowadzonego głosowania jawnego uchwała została przyjęta jednogłośnie: 7 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 0 głosów „wstrzymujących się”. Przewodniczący stwierdził, że Komisja Habilitacyjna podjęła uchwałę wyrażającą pozytywną opinię w sprawie nadania dr Agnieszce Malcher stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauki medyczne.

Następnie Komisja ustaliła sposób procedowania dokumentacji po zakończeniu posiedzenia. Przewodniczący zaproponował, aby projekt protokołu oraz uzasadnienia uchwały został przekazany członkom Komisji, którzy w terminie dwóch dni od jego otrzymania będą mogli zgłosić ewentualne uwagi. Po uwzględnieniu zgłoszonych zmian dokumenty miały zostać podpisane elektronicznie przez Przewodniczącego oraz Sekretarza Komisji, a następnie przekazane Radzie Naukowej. Przewodniczący zapytał członków Komisji o akceptację zaproponowanego trybu postępowania, na co wszyscy wyrazili zgodę. Po zakończeniu spraw organizacyjnych Przewodniczący zwrócił się do członków Komisji z pytaniem, czy zgłaszają jeszcze pytania lub uwagi dotyczące przebiegu posiedzenia. Wobec ich braku podziękował wszystkim członkom Komisji za sprawne przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego oraz za rzetelne przygotowanie recenzji. Następnie głos zabrała Sekretarz Komisji, która podziękowała członkom Komisji za dobrą współpracę oraz sprawny przebieg działań organizacyjnych związanych z postępowaniem habilitacyjnym.

Na zakończenie Przewodniczący zarządził zamknięcie części niejawnej posiedzenia Komisji Habilitacyjnej oraz przejście do części jawnej, podczas której ogłoszono wynik głosowania i poinformowano o podjęciu przez Komisję uchwały wyrażającej pozytywną opinię w sprawie nadania dr Agnieszce Malcher stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauki medyczne.

Niniejszy protokół został przyjęty i zaakceptowany przez wszystkich członków Komisji Habilitacyjnej.

Sekretarz Komisji Habilitacyjnej

Przewodniczący Komisji Habilitacyjnej

dr hab. Katarzyna Łżykowska, prof. IGC PAN

prof. dr hab. Jerzy Sadowski

 Podpisano przez/ Signed by:
Katarzyna
Łżykowska
Data/ Date: 08.07.2026 13:29
mSzoFIR

Jerzy Bolesław
Sadowski

 Elektronicznie podpisany
przez Jerzy Bolesław
Sadowski
Data: 2026.07.08 12:46:20
+02'00'